



Milí farníci,

zastavujeme se na prahu Svatého týdne, který je srdcem celého našeho roku. Rád bych vás letos povzbudil, abychom Velikonoce jen „neodslavili“ jako naučený zvyk, ale abychom je zkusili prožít tak, aby v našich životech zanechaly **skutečné ovoce** – více pokoje, trpělivosti a naděje.

Poselství, které svět tolik potřebuje: „V milosrdenství Božím nalezne svět pokoj a člověk štěstí.“ (sv. Jan Pavel II. Krakov – Lagiewniki 2002)

Nic nepotřebujeme v dnešní době víc než Boží milosrdenství. Svět je plný neklidu, zpráv o válkách a nenávisti. Právě do toho všeho přichází Bůh se svou milosrdnou láskou, která jako hojivý balzám uklidňuje naše srdce i mysl a vrací nám lidskou důstojnost. **Právě v Jeho náručí můžeme být znovu šťastní.**

Prožijme společně Velikonoční třídení

Každý den nadcházejících svátků nám nabízí jedinečný dar pro náš život:

 **ZELENÝ ČTVRTEK:** Učí nás vděčnosti za dar Eucharistie a připomíná, jak důležité je sloužit jeden druhému. Hledejme, komu ve svém okolí můžeme „umýt nohy“ laskavým slovem nebo pomocí.

 **VELKÝ PÁTEK:** Ponořme se do ticha. Tam smíme odevzdat všechnu svou bolest i únavu. Plodem tohoto dne nemá být smutek, ale pokojná jistota, že v Kristových ranách je naše uzdravení.

 **BÍLÁ SOBOTA:** Den tiché naděje, která v noci vyvrcholí radostí ze Vzkříšení. Světlo paškálu prozařuje každou naši osobní tmu.

 **NEDĚLE:** Kristovo vzkříšení není jen dávný příběh. Je to důkaz, že život je silnější než smrt a láska silnější než strach. Kéž tato radost prozáří vaše domovy, rodiny i všechny vztahy u nás v Nedašově, Nedašově Lhotě i Návojně.

Vyvrcholení naší cesty: Pouť k Božímu milosrdenství (12. dubna)

Naše velikonoční cesta letos nekončí pondělní pomlázkou. To největší nás čeká v **neděli 12. dubna**, kdy oslavíme svátek **Božího milosrdenství**.

Tato naše tradiční nedašovská pouť je pro nás všechny příležitostí k novému začátku. **Boží milosrdenství** je jako „**otevřená náruč**“, do které můžeme složit všechno, co nás tíží. Nezoufejme nad svými chybami ani slabostmi – Boží láska je mnohem větší než jakákoliv naše vina.

Moc se těším na naše společná setkání u oltáře i na pouti. Prožijme tyto dny jako jedna farní rodina, která se umí společně modlit i radovat.

Požehnané a milostiplné Velikonoce vám všem ze srdce přeje a žehná +

Váš duchovní otec Krystian Socha MIC

DUBEN 2026

- **2.4. Zelený čtvrtek**
- **3.4. Velký pátek**
- **4.4. Bílá sobota – Velikonoční vigilie**
- **5.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
- **12.4. Pouť k Božímu milosrdenství (15:00 hodin)**
- **23.4. Dětská mše svatá**
- **26.4. Chvály s adorací v kostele**
- **Každý čtvrtek vás zveme k tiché adoraci, která začne po večerní mši svaté.**

OBRAZ MATKY USTAVIČNÉ POMOCI

V NAŠEM KOSTELE

Lidové misie, které proběhly v naší farnosti, přinesly nemálo podnětů rezonujících v duších těch, kteří navštívili mše svaté a promluvy otců misionářů. Některé z předkládaných myšlenek se dotýkají lidských srdcí,

jiné se postupně přetavují v činy. Jeden z hmatatelných odkazů na letošní misie najdeme pod kůrem našeho kostela: jedná se o obraz na plátně zobrazující motiv Matky Ustavičné pomoci.

Toto zpodobnění Panny Marie vychází z řecké ikony a je historicky spjato s redemptoristickou řeholí. Barvotisk obrazu Matky Ustavičné pomoci byl

také téměř po celou dobu misí umístěn v presbytáři před oltářem. Ale k našemu kostelu Matka Ustavičné pomoci patří už bezmála 90 let, a to právě díky znovu instalovanému obrazu s původním rámem, který byl se svolením duchovního správce farnosti P. Krystiana osazen na nové místo. Impuls k tomuto kroku dal Petr Káňa st., který také provedl čištění obrazu a rámu. Autorem obrazu na plátně je pozoruhodný malíř a blízký přítel P. Františka Půčka Norbert Pokorný z Tišnova (1869–1954), který do Nedašova toto své dílo osobně dovezl odpoledne 8. září 1936. O několik týdnů později, 15. října 1936, byl do Nedašova dodán novogotický rám od brněnského řezbáře Viléma Opluštila. Ke slavnostnímu žehnání obrazu pak došlo 18. října 1936. Úhrada nákladů na obraz s rámem byla provedena ze sbírek zdejších farníků. Obraz dlouhá léta patřil k výzdobě chrámového interiéru, v letech 1958 a 1959 jeho obnovu zajistil návojský malíř Josef Káňa. Později však byl s mnoha jinými umístěn do „depozitáře“, a to v souvislosti se zjednodušujícími úpravami liturgického prostoru. Nyní na nás Matka Ustavičné pomoci opět shlíží z důstojného místa. A přímo naproti obrazu stojí socha sv. Josefa. Ta je rovněž z roku 1936, ale o jejím příběhu si povíme jindy. Dodejme, že Norbert Pokorný je autorem řady obrazů pro nedašovský kostel. Zmíňme obraz Panny Marie Růžencové, sv. Ludmily či Krista Krále. Některé z jeho prací máme na očích, jiné čekají na své „znovuobjevení“.

(Aleš Naňák)



I PŘES TRADICE A TRADIČNÍ VÍRU PÁN KONÁ A DOTÝKÁ SE SRDCÍ MNOHÝCH LIDÍ

Nemám žádné mimořádné či senzační svědectví z misíí, ale i tak bych se chtěla podělit o pár myšlenek. Byla jsem hodně překvapená z množství lidí v kostele a též u zpovědi. Jak moc zodpovědně jsme k misíím přistoupili! Bylo to úžasné. Tady u nás na Závřší je vidět, že lidé berou tradice stále moc vážně a zodpovědně. A je to dobře, protože i přes tradice a tradiční víru Pán koná a dotýká se srdcí mnohých lidí.

Co se týká mé osoby, tak jsem hltala každé slovo otců redemptoristů,

zejména o. Michala. Moc se mě dotýkala slova o dětech a o tom, jak je dobře, že jsme je přivedli do kostela, že oni tu atmosféru nasávají a my do nich zaséváme – a to



všechno jednou vyklíčí. Brala jsem to jako takový příslib, že i do mých dětí bylo zaseto a jednou přijde úroda. Dále mě oslovila slova, které o. Michal říkal v neděli poslední misijní den, a to, že kdo jiný nás má přesvědčit, když ne samotný Ježíš?! a ukázal na obraz zmučeného Krista. A taky že Kristus své dílo dokonál, když na kříži zvolal „DOKONÁNO JEST!“; že je už za nás zapláceno, hotovo, nic víc, nic míň... Ta slova mířila přímo do srdce. Avšak největší zážitek jsem měla ve čtvrtek, když se na večerní mši svaté podávalo sv. přijímání podobojí a dále to pokračovalo krátkou adorací před Nejsvětější Svátostí, kdy při ní o. Michal pronesl slova ke konkrétním lidem, které mu pro ně dal sám Pán, aby věděli, že je uzdravil, potěšil, povzbudil a že On sám o nich ví. Kostel byl „natřískaný“ a byl to pro mě hodně silný zážitek, kdy se Pán projevil před celým Závřším, aby nám dal najevo, že On je tady a je živý, miluje nás a ví o nás. Úžasná zkušenost! A pokud toto někoho nechalo vlažným, tak už opravdu nevím, co my, farníci z tradičních „Tarahunů,“ chceme jako důkaz Boží přítomnosti...

Na závěr nemůžu opomenout farní misijní kavárnu – to byla pecka! Všem, kdo se o to starali, patří velké díky a do budoucna doufám, že tahle zkušenost se stane tradicí alespoň jednu neděli v měsíci. Určitě se najde hodně ochotných lidiček, kteří rádi pomůžou. Budu ráda jednou z nich. (HM)

ČLOVEK, KTORÝ ŽIJE NÁDEJOU, VIDÍ ĎALEJ, KTO ŽIJE LÁSKOU, VIDÍ HL'BSIE A KTO ŽIJE VIEROU, VIDÍ VŠETKO INÁČ. (O. MICHAL ZAMKOVSKÝ)

Misie, naše první misie, čas velké milosti, nejde popsat slovy... Bůh promlouval celý týden do našeho srdce a naplňoval nás víc a víc pokojem a radostí. Každý den jsme se těšili na mši svatou a někdy i dvakrát za den. Byla za tím naše veliká touha po ztišení a Božím dotyku, která nás víc a víc táhla do kostela. Otec Michal má obrovský dar slova - „Božího slova“, které nás den ode dne více sjednocovalo s Bohem a dotýkalo se hluboko našich srdcí. Ujistil nás, že nejsme na naše starosti nikdy sami, že je s námi na každém našem kroku náš milující Ježíš. V neděli nám bylo moc líto, že už misie končí, že otcové odjíždějí. Ale Pán mě dal slovo: „Otcové odjedú, ale JÁ JEŽÍŠ tu s vama zostávám“. Děkujeme Bohu, že jsme mohli zažít tento požehnaný čas v naší farnosti. A přejeme nám všem, ať pokoj a láska, kterou nás naplnil samotný Ježíš, dál přetrvává v našich srdcích, v našich rodinách, v naší práci a v celé naší farnosti. Ať se jedni na druhé vždycky díváme tím Božím pohledem. Amen.

Také moc děkujeme za milé posezení v misijní kafárně. Kdy se komu poštěstí posnídat na faře, a ještě k tomu s farníky...? (PaP)

PŘI PROHLÍŽENÍ LETOPOČTŮ NA KŘÍŽI MI DOŠLO, ŽE MOŽNÁ UŽ TAKOVÝ ČAS NIKDY V ŽIVOTĚ NEPROŽIJÍ

To, že v naší farnosti budou lidové misie, jsme věděli pár dobrých měsíců dopředu. Nijak extrémně jsem to neprožívala a příprava na ně šla jakoby mimo moji osobu. Občas někdo zavolal a chtěl se na něco zeptat, ale vše důležité už bylo dávno sděleno. Popravdě – neměla jsem žádná velká očekávání. Tak budou misie – a co jako? Jenže čím častěji jsme se za jejich průběh modlili a čím častěji jsem i já sama obětovala desátek růžence na tento úmysl, něco se ve mně hnulo. Když o. Krystian mluvil v kázáních, že to bude výjimečný a milostiplný čas, začala jsem jeho slovům věřit. A když jsem se jednu neděli po mši zastavila u misijního kříže, vše se mi spojilo – ne v hlavě, ale v srdci. Při prohlížení letopočtů na kříži mi došlo, že možná už takový čas nikdy v životě neprožiji. Ano – lidové misie tady u nás na Závřší už kdysi byly, ale vzpomínky na ně mám ...upřímně žádné... jakoby ani neproběhly. A když jsem viděla ten velký skok mezi lety 1943 a 2000, došlo mi, že možná tyto misie budou moje poslední ve smyslu jejich většího vnímání a chápání. Třeba přijde nějaká historická epocha, která poblázní mnohé, jako tomu bylo kdysi, a potom bude na misijním kříži rok 2026 a ...a jaký bude další? Nebude tam desetiletí trvající pauza? Pokud bude, tak jsou tyto misie možná moje „poslední“. Tato myšlenka mi bolestně projela hlavou a už jsem nepotřebovala nad ničím víc přemýšlet. Začala jsem se spíše těšit a lhostejnost pomalu opadla. A najednou – je to tu! Bomba, moje srdce se začne naplňovat maximálním pokojem a nepopsatelnou radostí. Už to začalo? ANO! UŽ TO ZAČALO! A začalo to krásně – silnými slovy o. Michala, který je opravdovým mužem Slova. Kolikrát jsem z jeho promluv nepostřehla vše – protože účast na bohoslužbě s malými dětmi si občas vyžaduje notnou dávku trpělivosti – ale s jistotou mohu říct, že ve mně vždy utkvěla nějaká silná myšlenka, nad kterou jsem stihla ještě i doma chvíli přemýšlet. Nebyly to teda žádné filozofické úvahy, ale prostě jen potvrzení toho, co někde ve skrytosti srdce každý z nás ví. Nejvíce se mě osobně dotklo, když o. Michal povzbuzoval rodiče, aby přiváděli děti na mši. Několikrát jsem se setkala s názorem, že tak malé děti „z té mše stejně nic nemají.“ Možná ne, ale jsou jako houby na nádobí. Nasávají atmosféru místa, nasávají podněty (a že těch je na mši svaté přehřel...). A takto „nasáklé“ už budou v životě ze svých zásob, které jsme jim pomohli získat, čerpat. A to je radostný příslib pro nás, pro rodiče. Ano, někdy tam děti pláčou, jindy žvatlají nebo křičí. Kostel je ale místem pro všechny, protože všichni jsme Božími dětmi. I pro ty stařečky, kteří sotva slyší každé páté slovo z kázání, nebo už se nedokážou postavit během mše. Ježíš nás zve všechny, abychom Mu byli nablízku. A jen bláhový člověk odmítá Jeho pozvání. Nám se nakonec podařilo na toto pozvání odpovědět a jsem vděčná za tu možnost být každý den na mši svaté – kór, když to byl tak mimořádný čas pro celou farnost. A vidět davy lidí v lavicích a mnohé známé tváře z přespolních farností, to byl balzám na duši! Když pak přišla neděle, člověk se těšil z krásného počasí a že se „vyfikne“ a půjde v kroji, ale někde v hloubi srdce jsem pocítila smutek. Smutek z konce misíí. Jenže jak už bylo zmíněno několikrát, nic vlastně neskončilo. Milostiplný čas lidových misíí se teprve naplní! Dostali jsme návod, jak na to, tak je v této chvíli na nás, jak se k tomu postavíme. Máme dvě možnosti: buď jsme si ten týden misíí pěkně odchodili do kostela a teď se pohodlně vrátíme tam, kde jsme byli...anebo? Já doporučuji druhou možnost: dát průchod tomu, co jsme během misíí zažili a zejména starat se o to, co bylo do našich srdcí zaseto. Ať to klíčí, ať to v nás žije, ať lidé vidí, že u nás byly misie! Nejen z hezkých fotek nebo pěkných videí. Ať to vidí na našem životě! Asi nás, Závřšany,

neoslepilo jasné světlo z nebe hned v pondělí ráno po misiích a neotočil se nám duchovní život o sto osmdesát stupňů (i když takové „obrácení“ by bylo fajn...), ale chce to ČAS! Všechno pod sluncem má svůj čas – a na to myslíme. S tím vědomím, že Pán to má v našem životě všechno dokonale načasované, žijme tyto dny, týdny, měsíce i roky po misiích!!! V jednoduchosti, kráse všedních dnů, a hlavně s Jeho příslibem, že vše učiní nové (lepší, krásnější, radostnější, méně bolavé, uzdravené... doplňte, co potřebujete). Jednou, v pravý čas to přijde. A právě v čase misií jsme tomu mohli lépe porozumět...

KDYŽ SE PODÍVÁM NA KŘÍŽ VEDLE OLTÁŘE, VZPOMENU SI NA SLOVA OTCE MICHALA, ŽE TAM JE NÁŠ HŘÍCH, JE ZAPLACENÉ!

Na letošní misie jsem se velmi těšila. Také proto, že měl tyto misie vést otec Michal Zamkovský, kterého jsme dobře znali z misií v r. 2000. Protože jsme už v důchodu, tak jsme se mohli zúčastnit všech mší svatých, za co jsem Bohu moc vděčná! Byl to krásný týden plný milostí. Každá promluva při mši svaté byla velkým povzbuzením a ujištěním o velké Boží lásce k nám. Uvědomila jsem si, že nás Bůh neskutečně miluje právě takové, jací jsme, že je TAK DOBRÝ! Když se podívám na kříž vedle oltáře, vzpomenu si na slova otce Michala, že TAM je náš hřích, je ZAPLACENÉ! My máme žít z tohoto daru vykoupení, žít lásku!

Ať Pán odplatí otcům misionářům vše, čím nás, celou naši farnost, povzbudili, za zprostředkované milosti skrze svátosti, modlitby a setkání! Ať Panna Maria, Matka ustavičné pomoci, jim svou mocnou přímluvou pomáhá! A také patří velké Pán Bůh zaplat našemu o. Krystianovi za to, že je do naší farnosti pozval. Kéž ta semínka, zasetá během misií rostou, a přinesou bohaté ovoce. Ať nám všem Pán žehná a pomáhá. (IM)

MISIE V DSS NÁVOJNÁ

S velkou vděčností děkujeme bratřím redemptoristům za jejich obětavou službu v DSS Návojná. Jejich přítomnost, modlitby a povzbuzující slova přinesly našim klientům útěchu a sílu v nemoci a obohatily jejich každodenní život. Děkujeme za společně strávený čas, který byl pro nás všechny velkým požehnáním.



BYLO ZBYTEČNÉ ZAVÍRAT DVEŘE KOSTELA

Díky Bohu za tyto misie! I po týdně mám v sobě stále nadšení z toho, jak nás všechny dokázala tato událost spojit a posílit naše farně-rodinné vztahy. Jsem unešen z toho, kolik lidí chodilo i přes týden do kostela, dveře bylo zbytečné zavírat 😊 Mám z toho za nás všechny velkou radost, že naše Závřší dostalo takový dar, chvála Pánu za to!

AŽ JE VIDĚT NAŠE ŽIVÁ VÍRA!

Neskutečně mě zasáhlo to, jakým způsobem otec Michal mluvil o Ježíši a Bohu. Jak se zpívá v jedné slovenské písničce: „Nech tvoja tvár mi žiari od tvojej návštevy...“ Přesně takto na mě působil otec Michal. Jako by ráno potkal Ježíše a mluvil o této zkušenosti. Z toho si beru, že přesně takto bychom měli vypadat všichni, kdo jsme uvěřili v ŽIVÉHO KRISTA. Aby na nás šlo vidět, že víru opravdu žijeme, že je to něco, co protkává naše životy, rodiny, vztahy. Tak nám všem žehnám, ať žijeme živou vírou v Krista.

MISIE!!!

Dar, požehnání, s každou další a další mší svatou pocít pokoje, klidu, vděčnosti za to, že zde můžu být. Každý den dvě mše svaté,

svátosti. Kolikrát za život máme takovou možnost? Bože, jsi dobrý, vzdávám Ti dík, chválu a čest za naše Závřší. Posiluj nás, ať si víru uchováme, dál ji předáváme, nenecháme se zastrašit posměchem. Vždyť je to to nejcennější. Poklad, který jsi nám daroval. Všichni kráčíme do jednoho cíle. A přišla neděle pochybnosti, vždyť jsi slabý člověk. Zase padneš. Pohled na kříž při mši svaté. Ano, Bože, taky jsi padl třikrát, ale vstal jsi. Věřím Ti, že když padnu, Ty mě v tom nenecháš. Pomůžeš vstát, odpustíš. Proto odpouštějme, urovnejme i dlouhodobá zranění, poklesky i pády. Mějme se tu rádi, protože účty budeme skládat z lásky. Kdybychom měli všechno, ale neměli lásku, nejsme nic.

Duše má velebí Pána.

SVATÉ MISIE MNĚ JAKO STARÉ ŽENĚ PŘINESLY KLID DO DUŠE

Otcové byli úžasní. Jejich svědectví mně ze srdce nikdo nevezme. Byla jsem na všech mariánských místech počínaje Lurdami, Fatimou, Medjugorí a Římem. Všude oslovil člověka krásné svědectví, ale nedašovské misie máme doma a denně před očima. Můžeme z nich žít do konce života.

Velké díky a Pán Bůh zaplat za misionáře!!!

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Rozhodla jsem se využít příležitost k hlubší svátosti smíření u příležitosti lidových misií v naší farnosti. Otec Michal měl trochu pauzu, a tak jsem to využila a zamířila do zpovědnice..... Ze zpovědnice jsem odcházela se slzami v očích. To byl můj neskutečný zážitek. (starší farnice)

Po poradě s otcem Krystianem byl tento příspěvek zkrácen....srdečně za něj děkujeme ♥♥♥

Z FARNÍ KNIHOVNY

Zveme Vás k návštěvě farní knihovny, která je k dispozici v zákristii, kdykoliv před nebo po každé mši svaté.



V dubnu má v církevním kalendáři svátek sv. Bernadetta Soubirosová. Knihu **Píseň o Bernadettě** mnozí znají a mnozí ji četli, přesto není od věci znovu se k ní vrátit a znovu si ji přečíst. Jedná se o dokumentární román, který na základě faktů vypravuje o životě Bernadetty Soubirosové, chudobného děvčátka z pyrenejského podhůří. Autor jej napsal v roce 1941 krátce poté, co se mu podařilo uprchnout před nacismem z okupované Francie. Sám autor k tomu říká: „...ve chvíli velké tísně jsem slíbil před jeskyní v Lurdech, že vyvážnu-li z nebezpečí, zazpívám Píseň o Bernadettě...“

V knize **Tvé slovo mi dává život** autor ukazuje, že Boží slovo se nabízí každému člověku jako životadárný pramen. Ne každý umí Slovo vnímat, přijímat ho svým srdcem a žít z něho svůj život. Žádný lidský hlas nezasáhne člověka do takové hloubky jako Boží slovo. Bůh nemá lidský hlas, jeho hlasem je Duch Svátý. Od Janova evangelia „Na počátku bylo slovo“ až k „...a slovo se stalo tělem“, kdy příchodem Krista na zem Bůh mluví i lidským hlasem. Občas se vám dostane do ruky lísteček s citátem z Bible. Zkuste třeba dva týdny s tímto citátem pracovat a tato slova zařadit do běžné konaných činností.

V podobném duchu je psána i kniha **Hledal jsem a našel jsem**. Autor se snaží najít Boha, vnímat Boží přítomnost, aby dospěl k názoru, že vlastně nebylo těžké Boha najít, protože ON tu už čekal, ON tu už byl, vždy je a vždy bude. Stačí si uvědomit svou lidskou skutečnost a očima víry ho spatříme.

Třetí knihou na stejné téma je titul **Hledej pokoj a zůstávej v něm**. Doba, v níž žijeme, je plná nepokoje, stresu a nestíhání. To má vliv nejen na náš každodenní život, ale i na život duchovní. Cesta k Bohu by se stala účinnější, kdybychom si dokázali zachovat v srdci pokoj.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA DUBEN - od středy 8.4. večerní mše svaté od 18:30

1.4.	(ST)	17:30	Za + Františka Holbu (1. výročí úmrtí), + bratra a jejich rodiče a za duše v očistci
2.4.	(ČT)	18:00	OBŘADY ZELENÉHO ČTVRTKU
3.4.	(PÁ)	18:00	OBŘADY VELKÉHO PÁTKU
4.4.	(SO)	19:30	OBŘADY BÍLÉ SOBOTY
5.4.	(NE)	7:15	Za farníky z Nedašova
		9:00	Za děti a mládež z Nedašova
		10:30	Za + rodiče Fojtkovy (5. výročí úmrtí), + syna Martina, + Magdičku, + prarodiče, s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny, Ná 9
6.4.	(PO)	7:15	Za farníky z Ned.Lhoty
		9:00	Za děti a mládež z Ned.Lhoty
		10:30	Za + Annu Lysáčkovou (1. výročí úmrtí)
7.4.	(ÚT)	7:00	Za živé a + členy Živého růžence
8.4.	(ST)	18:30	Za + rodiče Kolínkovy a Novákovy, ostatní + příbuzné, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny, Ne 133
9.4.	(ČT)	18:30	Za + manžele Novákovy, sourozence z obou stran a za duše v očistci, Ne 141
10.4.	(PÁ)	18:30	Za + Jaroslava Řeháka, + rodiče z obou stran, + prarodiče a dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ná 95
11.4.	(SO)	7:00	Poděkování za dožití 80-ti let života, za + rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny, Ná
12.4.	(NE)	7:15	Za + manžela Jana Fojtíka, + příbuzné, s prosbou o Boží ochranu a požehnání, dar víry a zdraví pro celou živou rodinu, Ne 250
		9:00	Za + syna Jaroslava Bartošáka, dvoje prarodiče a ostatní + příbuzné, s prosbou o ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ne 32
		15:00	Za farníky – poutní mše
13.4.	(PO)	7:00	Za dobrodince
14.4.	(ÚT)	7:00	Za + Aloise a Josefu Slaběňákovy, bratra Karla, jejich rodiče, příbuzné, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 376
15.4.	(ST)	18:30	Za + Františka Miklase, + syna Františka, + rodiče Miklasovy, zetě Josefa, + rodinu Šuráňovu a ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu, Ne 28
16.4.	(ČT)	18:30	Za + Josefa Káňu, za + příbuzné, za duše v očistci a živou rodinu
17.4.	(PÁ)	18:30	Za + rodiče Pacíkovy, + příbuzné, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 53
18.4.	(SO)	7:00	Za + Jiřího Hořáka, rodiče z obou stran, tety a strýce, s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu Hořákovu a Fojtíkovu
19.4.	(NE)	7:15	
		9:00	Za + Marii a Josefa Fojtkovy a Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 224
		10:30	Za farníky
20.4.	(PO)	18:30	Za + rodiče Bartošákovy, + syna Josefa, + snachu Ludmilu a za dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu, NL 91
21.4.	(ÚT)	7:00	Za rodiče Naňákovy, dceru Františku, syna Františka a duše v očistci, Ná 165
22.4.	(ST)	18:30	Za + Vincence Kozubíka, + příbuzné a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne
23.4.	(ČT)	17:30	Za + Františka Skřeka (1. výročí úmrtí), + rodiče, + zetě a snachu a za duše v očistci
24.4.	(PÁ)	18:30	Za + Františku Ptáčkovou, + manžela Václava, rodiče z obou stran a pomoc a ochranu Boží pro ž. rod., Ná 44
25.4.	(SO)	7:00	Poděkování za 50 let manželství, + sestru, bratra, 3 švagry, rodiče z obou stran, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny, Ne 198
26.4.	(NE)	7:15	Za + Františka, + syna, + rodiče a + rodiče Lalošákovy, + Ludmilu, + Jitku, + Elišku, + Jana, ochranu a pomoc Boží a Panny Marie pro celou rodinu, NL 86
		9:00	Za + Annu a Václava Lysáčkovy, + rodiče, příbuzné a Boží požehnání pro živou rodinu
		10:30	Za farníky
27.4.	PO	18:30	Za + rodiče Vaňkovy, a syna Aloise, + rodiče Fojtkovy a 3 syny, ostatní + příbuzné, s prosbou o dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny, Ná 43
28.4.	(ÚT)	7:00	Za + Karola a Františku Chamajovy, + syna Jozefa a Boží požehnání pro živou rodinu
29.4.	(ST)	18:30	Za + rodiče Holbovy a Fojtkovy, jejich + syny, zetě, snachu, rodiče z obou stran, ochranu Panny Marie a pomoc Boží pro živou rodinu, Ne 304
30.4.	(ČT)	18:30	Za + rodiče Vaňkovy, 2 + syny, ochranu Panny Marie pro živé rodiny, Ná 36

ZDROJE:

- foto z misí: *Člověk a Víra, DSS Návojná*
- **Srdečně děkujeme všem farníkům, kteří se svými příspěvky podíleli na tomto čísle Závřského Farníčku.**

ÚKLID KOSTELA DUBEN 2026	
04.04.	3. Ned. Lhota
11.04.	5. Návojná
18.04.	11. Nedašov
25.04.	4. Ned. Lhota